

Brünnhilde — Szilágyi Arabella; Fricka — Fleiszig Mariska; Ortlinde — Csányiné; Helmwig — Györgyné; Waltraute — Kordin Mariska; Gerhilde — Neszveda Anna; Schwertleite — Irlbeck Borbála; Siegrune — Handel Berta; Grimgerde — Henszier Helén; Rossweisse — Eibenschütz Johanna. A darabot Csiky Gergely fordította, Alszegey Kálmán rendezte és Mahler Gusztáv vezényelte. A zenekart erre az estére egy méterrel lesüllyesztették. Wagner lyrájának ellenállhatatlan ereje a közönséget és a sajtót egyaránt rabul ejtette a pompás előadásban, mely Mahler Gusztáv hatalmas energiájának érdeme. Az új nyitva állott Siegfried és az Istenek alkonya előtt. A tetralógia még bemutatásra váró két részét azonban már nem taníthatta be Mahler, mert közben személyi okokból megvált az Operaháztól. Mahler Gusztáv egyike volt Wagner legelkeszebb híveinek, aki tervei előtt nem ismert akadályt, de a wagnerismust össze tudta egyeztetni a magyar nemzeti művészettel, és bár nyelvünk mindvégig idegen maradt számára, mégis magyar együttest és magyar dalszínházat akart teremteni. Számára a wagneri művészet nem öncél, hanem csak eszköz volt a hazai művészet tökéletesítésére. Ezért méltányolták nálunk hasonlíthatatlanul melegebben a német Mahler működését, mint a magyar Richter János szereplését. „A walkür” a M. Kir. Operaházban 40 év alatt körülbelül 160 előadást ért meg. Erdemesnek tartjuk fölemlíteni, hogy Wagner „legnémetebb zenéje” a germán faj ősi ellenfelének, a franciának szövegével először nem Franciaországban, hanem Belgiumban, a brüsszeli Théâtre de la Monnaie színpadán szólalt meg: itt „A walkür” bemutatója 1887 márc. 9.-én történt meg. A párizsi nagy opera sok évvel később követte, máig változatlanul legnagyobb sikerrel.

(Kereszty István.)

Walkür-lovak. Sokat kísérleteztek már e téren a tökéletes megoldással, de az mindmáig nem sikerült. A levegőben száguldó lovakat próbálták már vetítéssel, villamos motorral hajtott bábuval és mozgó falovakkal jelezni. Ma egyszerű

sima falovat futtatnak végig egy meredek kötél-pályán.

Walter Rózsi, operaénekesnő, szoprán, zeneakadémiát végzett. 1920 december havában volt az első nyilvános fellépése a Belvárosi Színházban, a „Dandin György”-ben. 1921 szeptember 5.-én fellépett a Városi Színházban — „Tosca” címszerepében. — 1922 november 17.-én először énekelt a „Parasztbecsület”-ben Santuzzát. Első férjétől, Bugovics kir. tanácsostól (a Zeneműv. Főiskola gondnokától) elválva, 1924 június 15.-én házasságra lépett Radó Gézával, a Latin-Magyar Bank vezérigazgatójával. 1925—26-ban Olaszországban tanult, Adeline Stehla asszonynál, 1926 május 28.-án fellépett a M. Kir. Operaházban, az „Aida” címszerepében, majd október 19.-én Milanóban vendégszerepelt a Teatro dal Verme-ben, a „Pillangó kisasszony”-ban. 1928 május 22.-én először énekelt Salomé-t a M. Kir. Operaházban, majd Zandonai „Francesca da Rimini”-jének címszerepét.

Wántza Mihály (somkuti és perecseni) úttörő színész, sz. 1781 okt. 12.-én, Perecsenben (Szilágy m.), megh. 1854 körül, Miskolcon. Iskoláit Kolozsvárt járta. Előbb festő volt, majd felcsap színésznek, 1809-ben és átveszi Wesselényi báró halála után Ernyi Mihálytól az erdélyi szintársulat vezetését, melyet 1814-ig Kolozsvárt vezetett. 1817-ben Kolozsvárt élt. Ezután lemond a színészetéről és újra festő lett. Színművei: „Móses”, dr., 3 felv. 1818 márc. 14. Miskolc. „Zöld Marci”, vj. 3 felv. 1830 febr. 28. u. o. „Orpheus és Eurydice”, vj. 2 felv. Zenéje Schmidt Jánostól. „Don Fernando és Eugenda”, szomj. 5 felv. Rozsnyón. 1830 nov. 6. „Hunyady László halála”, szomorujáték 4 felv. (Kilényi Dáviddal) Rozsnyón, 1830 nov. 27. „Álom”, szomj. 3 felv. Zen. Ellinger Jánostól. Kasán adták, 1837 ápr. 2. Nevét sok helyütt: Vánca, Vándza, Wandzá-nak írta.

Weber Károly Mária báró, a világ egyik legnépszerűbb opera-remekének, „A bűvös vadász”-nak zeneköltője, sz.